

Демонологія очима Володимира Гнатюка

(Продовження. Початок у числі 2(105))

Із розділу "Блуд"

Блуд у виді жінки

У Коронці — оповідав минь ійден хлоп-йак зачила жінка водити по Вербиці якогось чоловіка, то водила го до опівночі. А по опівночі як го завела у якийсь рів, як зачила бити, як зачила бити, тай на другий день умер, так му добре досунула. То вже була добра баба, вона лише показала сьї баба, али була що йнше.

Зап. в червни, 1902, в Пужниках, Бучацького пов. від Ігната Косінського.

Блуд у Звенигороді

Як я був у Дзвинигороді і поїхав йим з наймитом на ньч по снопи. І їхали-смо піт Грамушівку, то йи півтора миль. І було вже ни далеко на тойи поли, де сьї мали снопи брати. Али ми їдимо і їдимо, а поля того нима, лиш все приїдимо на тойи місци, вітки-смо заблудили. Порозльїдав йим сьї і вже нам сьї здайи, жи та дорога, котров майим їхати. І їдимо знов, і знов приїздимо на тото само місцьи, де перши. І так йисмо їздили ніч. Аш сьї розвидньїло, показало сьї нам тогди наши поли, де ми мали снопи брати. Али про тойи, що ньчо сьї ни показало, аны ни пирибіг зайиць, а йиднако зблудили-смо і цалу ніч їздили-смо.

Зап. в липни. 1902, в Пужниках, Бучацького пов. від тата.

В блуді показують ся хрест і ліс.

Був такий Іван Вінтольак і йшов він з Олеші в нидьїлю в вечір. Привіс сьї чириз воду (Дністер), прийшов до Горігльїд, виходит за сило, смеркло сьї добри, вже сьї зробила ніч. Аж виходит на поли, дивит сьї, йи хрест і льїс. Али що сьї значит, що так сьї довго китни ліс? І мислив, що він дорегов ходит, а він полим. Аш зьїйшов на довгі Лани і фурт сти ни памйтайи, де він йи, так все видит хрест і льїс. Али йде, вже аж пирид опівночив приходит під Дьїдухову, зьїйшов на ставишчи і намацав рогожину. Він собі гадав, що то косатинь зьїльи. Али там кугут запіяв, а він дивит сьї, а ту сьї засьвітїло в Адама в Шлапака в хатї. Аш тогди він сьї спамйтав, де він йи. І вже звїтти пішов до дому.

Зап. в липни, 1902, в Коронци, Бучацького пов. від Івана Кіндрата.

Із розділу "Відьми і чарівниці"

Як пізнаєть ся чарівницю?

Як можна чарівницю пізнати? Як сьї на видикі пущиньї робит пироги, першїй собі

пиріг назначити най сьї зварит. Як сьї зварит, поставити го на бовдур най засхне і того дня зачит собі осиковий столец робити. І так чириз виликий піст шодня хоць раз коло него ковтнути, щоби го на Виликдїнь закінчити. На Виликдєнь рано на Службу Божу узьити той столец і так сховати, щоби го ньїхто ни видьїв. І прийти до сьвитойї божниці, стати собі на той столец, а пиріг в писок. Буде видьїв усї чирівниці. Кажда чарівницьи буде мати скопец і цьїдилко на головї.

Зап. в липні, 1902, в Пужниках, Бучацького пов. від Я.Махновського.

Як жінка відчарувала корову

Прийшла йидна жінка, як то на віночки наворотнику назбирати. Назбирала того наворотнику (а то ще було досьвїта, до схїт соньцьи), а тота жінка видьїла, що вона збирала той наворотник, ни сьміла ї ньїц казати.

Тей вона десь за двї години їде корови доїти; бире корову за цицки, а с цицок ни їде молоко, іно кров. Но тей вже зара пізнала, що то вона ї вже збавила, али бире — радит сьї людей, що би робити. Люди ї радьїт — кажут: Ідьїт під її корову, набирїт того, на чїм її корова лижит і підкурїт свою корову і зара вам сьї молоко поверни. Али ідьїт досьвїта, аби вас ніхто ни видьїв навїт на дорозьї. Бо но вас хто забачит, то коровї ньїц ни поможи.

Али вона фстала досьвїта, їде, здїбайи ї якийсь на дорозьї, тей вона сьї вже вирнула до дому. Доїт корову, також кров тиче. Фстала другий рас досьвїта — знов ї здїбав — знов вона сьї вирнула. Стала знов досьвїта — їде, вже ї ньїхто ни здїбав. Прийшла до тої самої чарівниці, шо ї молоко відїбрала. Лижит корова. Та корову зігнала, набрала того сьмітьи в запаску, принесла до дому, взьїла вогню в миску, посипала сьмітьи на вогонь, піткурила корову і доїт корову — вже ни їде кров, і но вже їде молоко.

Тогди кажи: Господи, слава тобі, що вжем свою працю відїбрала!

Зап. 1902, в Будзановї, Теревовлянського пов. від Ганни Фелїцької, о.Дерев'янка.

Відьма ситом

Чарівниці відбирают коровам молоко, чирис тойи траба корову підкувати. Вона часом пирикни сьї ф сито так, жиби ї ніхто ни пізнав. А як хто возьме то сито до хати і буде тримати три дни при кобици, то воно зробит сьї бабов і дасьць тому, що він схочи, жиби йно ї пустив.

Зап. в Будзановї, о.Дерев'янка.